

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: צבי	שם משפחה: איזק
--------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: איזק	בלועזית Isaac	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: הרמן	בלועזית Herman	תאריך לידה: 1937
מקום לידה (ישוב, מחוז): הורגוש	בלועזית Horgush	ארץ לידה: יוגוסלביה
שם פרטי של האב: אברהם	שם פרטי ושם נעורים של האם: שטרן פרדה	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		
שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: הורגוש	בלועזית Horgush	ארץ המגורים: יוגוסלביה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? סגד, בונקצ', ברטיסלבה-בצ'כיה סלובקיה, שטרסהוף-אוסטריה.		
האם היית במחנות? אילו ומתי? שטרסהוף-אוסטריה.		
מקום השחרור: שטרסהוף-אוסטריה.	תאריך השחרור: 4/1945	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1948	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): קפלוס

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בעיירה הורגוש שביוגוסלביה, זוהי עיירה קטנה שגרו בה מספר מצומצם של יהודים, ולכן לא הכרתי הרבה אנשים. למדתי בבית הספר הממלכתי של הגויים והכריחו אותי לענוד טלאי צהוב. בגיל 7, כאשר הייתי בכיתה א', נבחרתי לתלמיד מצטיין. זכור לי כי לאחר קבלת תעודת ההצטיינות ובדרכי הביתה, עצרו אותי מספר ילדים גויים, הכו אותי ושברו לי את העצמות. כנראה מתוך קנאות ואנטישמיות כי אני יהודי.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

בתקופה שבה הגרמנים נכנסו להונגריה, הועברנו לעיר בדרום מזרח המדינה בשם סגד ושם ריכזו אותנו במגרש כדורסל. לאחר מכן, העבירו אותי יחד עם אמי ואחי לעבוד בבית חרושת ללבנים, ואת אבי העבירו למחנה עבודה ואבד עימו הקשר. לאחר תקופה, ההונגרים הוציאו אותנו מהבתים ושלחו אותנו לגטו. אמי זכורה לי כאישה מסורה וחכמה, וכאשר ביצעו את הסלקציה, אמי החביאה אותנו ובכך ניצלנו ממעבר למחנה הריכוז וההשמדה. אחד הרגעים שזכורים לי בתור ילד, הם הפצצות האמריקאים בגרמניה ואוסטריה. מאות מטוסים היו חגים בצורת מעויין מעל המחנה ברעש איום ומפציצים כך שהאדמה רעדה. בחלק מההפצצות הם היו פוגעים ברכבות מלאות תחמושת והיו גורמים לפיצוצים אדירים. אני זוכר שבאחד מהימים האמריקאים הפציצו את וינה ואני ראיתי אותה בוערת בלהבות. לקראת סוף המלחמה, הופסקה העבודה של אמי והעבירו אותנו למחנה מעבר בשטרסהוף, שמו אותנו בקרונות רכבת שכנראה יצאה לאושוויץ. זו הייתה הרכבת האחרונה שהייתה אמורה לצאת לשם אבל בסוף התברר כי הפציצו את המסילות והיא לא יכלה לצאת. אחרי כמה ימים פלשו הרוסים לאוסטריה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

כאשר חזרתי להורגוש. התברר לי שיש רק חמישה ילדים יהודים בכל העיירה. כל השאר עלו לארץ. אבא שלי חזר לביטנו בהורגוש עוד לפנינו ושם התאחדנו כולם. לאבי היו 3 אחים ולאמי אחות אשר התגוררו בארה"ב, ולכן החליטו הורי להגר לארה"ב והחלו לטפל בניירת. לאחר שהתקבלו כל האישורים והכל היה מוכן, נוצרה התלבטות אם כדאי להגר לארה"ב או לעלות לארץ ישראל אשר באותם ימים קיבלה את עצמאותה. אני זוכר כי היה ויכוח בבית מכיוון שאחי ואמי רצו לעלות לארץ ואבי רצה להגר לארה"ב. בסופו של דבר ההחלטה התקבלה ולפי רוב עלינו על אוניית מסע ישנה לכיוון ישראל. ההפלגה הייתה אמורה להימשך מספר ימים בודדים אבל תנאי מזג האויר השביתו את האוניה והיא כמעט טבעה, עברו כ-11 ימים של רעב וחולי באוניה, עד שהגישו לנו עזרה והצלחנו להינצל.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

כאשר הגענו לארץ, התברר לנו כי כל רכושנו נותר ביגוסלביה בגלל הגבלות מכס, ולכן נותרנו בלי כלום בארץ. חיינו על תלושים של ביגוד, אוכל והנעלה. תחילה התגוררנו בבית עולים בבאר יעקב, עד שאבי רכש במחיר זול דירה קטנה ביפו. באותה תקופה, היו הרבה בתים וחנויות ריקות. אבי אינו היה בעל מקצוע ולכן עבד בנגרות והרוויח גרושים, זכור לי כשהייתי בן 11 והגננו את חג הפסח הראשון פה בארץ, לא היה לנו אפילו כסף לסעודת החג. באותה תקופה שמענו על האפשרות לעבור למושב באשקלון. אנחנו היינו מהמאה המשפחות הראשונות שעברו לאשקלון. עם הגעתנו, אבי החל לעסוק בחקלאות. עם השנים המושב גדל ואמרו שמי שרוצה להיות מושבניק יעבור למושב גהה, אנחנו החלטנו להישאר. באותה תקופה לא היה בית ספר באשקלון, ולכן לא למדתי ורק בגיל מאוחר יותר למדתי בפנימיות. כשהתגייסתי לצבא, עברתי קורס שמכשיר לעבודת חקלאות ועם שחרורי עסקתי בכיבוש חציר וקיש. אבי קנה עסק באותם ימים לזרעים וחומרי הדברה, ואני עזרתי לו. בשנת 1966 התחתנתי ונולדו לי שלושה ילדים. עם השנים עזרתי לאבי לפתח את עסקו ועד לפני 10 שנים עדיין עסקתי בתחום החקלאות. כיום אני בעל שטחים חקלאיים שאני מעבד אותם. בין היתר אני גם עוסק באומנות.